

[Preben Møller Hansen]

men, og vi kan også godt belære SF'erne om, hvordan man skal optræde, når man optræder som arbejdernes repræsentanter.

Det, som man kommer frem med, svarer meget til en oplevelse, jeg havde i 1953. Jeg sejlede på det tidspunkt på Grækenland, og vi havde en hovmester, som sagde, at det var forfærdeligt, det, der var sket. Han havde tabt 50.000 kr. ved handel med de søfarende i det sidste år. Det kunne vi ikke forstå, for han var enormt dyr med varerne, og den mad, vi fik, var ikke til at æde. Og så sagde han: Jo, jeg havde regnet med, at jeg skulle tjene 250.000 kr. sidste år, men jeg tjente kun 200.000, så jeg har faktisk tabt 50.000 kr.

Det er nogenlunde samme måde, SF'erne fører politik på.

(Kort bemærkning).

Aase Olesen (RV):

Jeg vil gerne sige til hr. Jens Thoft, at jeg er da glad for, at SF frafaldt sin påstand om, at vi skulle have krævet bagatelgrænsen hævet voldsomt. Vi ønskede den fjernet, og den er fjernet, og der er nu i stedet for et bundfradrag, som har visse ubehagelige virkninger, men det er i hvert fald fjernet.

Så vil jeg sige til hr. Jens Thoft og andre, at man har fokuseret voldsomt på, hvad de meget små virksomheder mister. Jeg pegede ved førstebehandlingen på – og har forsøgt, om man kunne komme igennem med ændringer – den afgørende fejlkonstruktion i det her, nemlig at man ikke har kunnet undgå at give meget store statstilskud til arbejdsgivere, som direkte konkurrerer med de små, altså til arbejdsgivere med 10-20 ansatte op til 100. Det har vi forsøgt, selv om hr. Lykketoft ikke i udvalget har opdaget det.

Vi har stillet en række spørgsmål, som alle er blevet negativt besvaret. Man kunne ikke hæve procenten på 2,6, for det var en aftale. Det bøjer vi os for. Vi har spurgt: Hvordan kan det være, at 2,5 pct. i arbejdsgiverbidrag ikke skulle give pres på lønningerne, mens 2,6 pct. ville give et afgørende pres med øget inflation? Jeg kan ikke begribe det svar, vi har fået. Jeg ved ikke, om nogen kan, men vi må altså acceptere, at det er aftalen, og jeg går ud fra, at SF er klar over, at vi ikke er afgørende for det flertal, der fastholder den.

Men vi accepterer de 2,5 pct., og så er der kun ad anden vej at prøve at kompensere for noget af den konkurrenceforvridning, som disse lovforslag giver i erhvervslivet. Jeg vil da notere mig med stor fornøjelse, at SF i dag har interesseret sig så meget for den selvstændige og den mindre, selvstændige virksomhed.

Vi skal nok efter jul i gang med at løse nogle af de problemer, som den lyseblå betænkning, der kom her i sommer, om de selvstændiges sociale sikkerhedsnet pegede på. Det drejer sig om selve retten til at opnå dagpenge. Det kan være sygedagpenge, det kan være arbejdsløshedsdagpenge, det kan være efterløn. Det drejer sig om grundlaget for beregningen, og det drejer sig om medarbejdende ægtefællers skattemæssige status.

Jeg hilser med stor glæde SF's interesse for de mindre erhvervsvirksomheder. Den store interesse, de nu viser, hilser jeg virkelig velkommen, og jeg glæder mig til, at SF kan deltage i løsningen af de problemer.

(Kort bemærkning).

Glistrup (FP):

Fru Aase Olesen foregiver, at hun ikke kan forstå, at der er en verden til afgrund mellem 2,5 pct. og 2,6 pct. Nu skal jeg forklare hende det.

Hun skal nemlig se det ud fra den i den henseende relevante befolkningsgruppe, nemlig lederskribenterne i Venstres og De Konservatives blade. De kører i øjeblikket en aldeles usandfærdig kampagne om, at fagbevægelsen skulle have lovet, at når det er 2,5 pct., så vil man være løntilbageholdende. Altså med andre ord, at fagbevægelsen helt skulle svigte det mandat, hvorpå de er valgt i de enkelte fagforbund.

Det passer ikke. I de blade, der har givet adgang til, at fagbevægelsens folk har kunnet udtale sig, siger de ganske klart, at de ikke vil være løntilbageholdende med et milligram. Det siger de alle sammen, og læser man den aftaletekst, som er optrykt, får man også bekræftet, at det er fagbevægelsen, der har ret. Men ethvert figenblad ville forsvinde fra disse redaktører, hvis man sagde 2,6 pct. Så her er mystikken hævet.

Derimod bredte mystikken sig med hr. Preben Møller Hansens udtalelse om, at han ikke skulle belæres, som om han gik i en l. under-